ECLI:LV:RPPT:2019:0830.168022219.1.S
Lieta Nr. 168022219
Arhīva Nr. 1-0222-19/14

SPRIEDUMS
Rīgā 2019. gada 30. augustā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnesis Viktors Makucevičs
ar tiesas sēžu sekretāri Madaru Laugali,
piedaloties pie administratīvās atbildības saucamajai personai /pers. A/,
atklātā tiesas sēdē Daugavgrīvas ielā 58, Rīgā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2019. gada 27. jūnijā Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora Valsts amatpersona 2019. gada 25. jūnijā sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC377848 un tam pievienotie administratīvās lietas materiāli par to, ka 2019. gada 21. janvārī plkst. 14:33 Rīgā, /adrese/, pie dzīvokļa durvīm /pers. A/ smēķēja cigareti un cigarešu dūmi nonāca koplietošanas telpā (kāpņutelpā). Rīgas pašvaldības policijas Zemgales pārvaldes darbinieki aizrādīja, lai pārtrauc smēķēt un pūst dūmus kāpņu telpā, kas ir administratīvs pārkāpums, uz ko /pers. A/ nereaģēja, līdz ar ko ļaunprātīgi nepakļāvās pašvaldības policijas likumīgajām prasībām, pildot dienesta pienākumus.

Izdarītais administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – Latvijas APK) 175. panta par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, pašvaldības policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus.

[2] Tiesas sēdē /pers. A/ savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā atzina un nožēloja izdarīto.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa pārstāvis uz lietas izskatīšanu tiesas sēdē neieradās. Par tiesas sēdes vietu un laiku iestāde informēta likumā noteiktajā kārtībā. 2019. gada 9. jūlijā Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemts lūgums no Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa skatīt lietu bez iestādes pārstāvja klātbūtnes.

Ievērojot minēto, tiesa atzina, ka nepastāv Latvijas APK 289.^{11} panta pirmajā daļā paredzētais gadījums lietas izskatīšanas atlikšanai.

Motīvu daļa

[3] Pārbaudot un novērtējot lietas materiālus, tiesa uzskata, ka /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas APK 175. pantā, pierādīta pilnībā ar lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[4] Saskaņā ar Latvijas APK 243.^{1} pantu pierādījumus konstatē ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar personu liecībām, eksperta atzinumu, kompetentas institūcijas atzinumu, dokumentiem, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskiem pierādījumiem un procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātām ziņām par faktiem.

Latvijas APK 243. panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Turklāt Latvijas APK 243. panta piektā daļa noteic, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Savukārt Latvijas APK 243. panta astotā daļa noteic, ka pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

[4.1] Administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas APK 175. panta par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, pašvaldības policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus. Tātad, gadījumā, ja persona atsakās pakļauties policijas darbinieka likumīgajai prasībai, tad pastāv pamats sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un saukt personu pie administratīvās atbildības, kas paredzēta Latvijas APK 175. pantā.

Minētās tiesību normas dispozīcija ietver divus pamatnosacījumus, kuriem jābūt pierādītiem, lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības saskaņā ar šo tiesību normu, proti, jākonstatē, vai kāds no minētajā tiesību normā norādītajiem subjektiem, sabiedriskās kārtības vai dienesta pienākumu pildīšanas laikā, izteica personai likumīgu rīkojumu vai prasību un ka persona ļaunprātīgi atteicās pakļauties izteiktajam rīkojumam vai prasībai.

[4.2] Līdz ar to, lai konstatētu, vai /pers. A/ darbībās saskatāma Latvijas APK 175. panta paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva objektīvā puse, jānoskaidro, vai policijas darbinieka prasības /pers. A/ pārtraukt smēķēt un pūst dūmus kāpņu telpā bija likumīgas.

Arī atbilstoši likuma „Par policiju" tvērumam nepieciešams noskaidrot, vai konkrētajā gadījumā policijas darbinieka rīkojums vai prasība bijusi likumīga. Likuma „Par policiju" 22. panta pirmā daļa noteic, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma.

Likuma „Par policiju" 12. pants noteic policijas darbinieka vispārējās tiesības. Atbilstoši minētā panta pirmās daļas 1. un 4. punktam policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus, atbilstoši dienesta kompetencei ir tiesības prasīt, lai personas pārtrauc likumpārkāpumus un citu rīcību, kura traucē policijas pilnvaru izpildi, kā arī pielietot pret likumpārkāpējiem paredzētos piespiedu līdzekļus, sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem; likumā paredzētajos gadījumos un kārtībā nogādāt policijas iestādē likumpārkāpējus, izdarīt viņu personas apskati, mantu un dokumentu

izņemšanu un apskati, administratīvi aizturēt likumpārkāpējus un veikt citus likumā noteiktos pasākumus administratīvo pārkāpumu lietvedības nodrošināšanai, kā arī piemērot viņiem administratīvos sodus vai noteiktā kārtībā nosūtīt protokolus pēc piekritības.

No minētajām tiesību normām tiesa secina, ka policijas darbinieka prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda, un par nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir paredzēta administratīvā atbildība Latvijas APK 175. pantā.

[4.3] Administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC377848 2019. gada 25. jūnijā sastādīts par to, ka 2019. gada 21. janvārī plkst. 14:33 /adrese/, /pers. A/nepakļāvās policijas darbinieku prasībām pārtraukt smēķēt un pūst dūmus kāpņu telpā.

[5] Latvijas APK 244. pants paredz, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2007. gada 25. aprīļa spriedumā lietā Nr. SKA-157/2007 atzīst, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnēja apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Līdz ar to, no vienas puses, institūcija, kuras kompetencē ir pieņemt lēmumu lietā, izvērtē, vai persona par protokolā fiksētajām darbībām ir saucama pie administratīvās atbildības. Savukārt, no otras puses, personai, par kuras darbībām protokols sastādīts, ir iespēja pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar protokolā norādīto pārkāpumu (piemēram, sagatavot savus argumentus, iesniegt pierādījumus). Līdz ar to lēmums administratīvā pārkāpuma lietā būtu jāpieņem par tiem faktiem, kas norādīti protokolā – jaunu faktu norādīšana lēmumā varētu pārkāpt personas procesuālās tiesības (skat. plašāk *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007. gada 25. aprīļa spriedumu lietā Nr. SKA-157/2007*).

Tiesa atzīst, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Tātad pārkāpums var tikt uzskatīts par administratīvo pārkāpumu, ja konstatē konkrētu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu. Objekts ir tas, pret ko ir vērsts administratīvais pārkāpums, objektīvā puse raksturo kā izdarīts administratīvais pārkāpums, subjekts ir persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, subjektīvā puse ir vainojama darbība (skat. plašāk *Augstākās tiesas 2006. gada 22. decembra spriedumu lietā Nr. SKA-571/2006, 2008. gada 26. maija spriedumu lietā Nr. 252/2008*).

Atzīstams, ka, konstatējot administratīvo pārkāpumu, tas ir iestādes, kura ir veikusi lietvedību un sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu, pienākums konkrēti norādīt administratīvā pārkāpuma protokolā, kādas darbības persona ir veikusi un kā izpaudies administratīvais pārkāpums, par kura izdarīšanu administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts, kvalificējot pēc konkrēta Latvijas APK paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva, gan iegūt pierādījumus, kas to apliecina. Savukārt tiesai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir jāvērtē, vai lietā esošie pierādījumi un ziņas par administratīvo pārkāpumu, kuras ir savākusi iestāde, kura veikusi lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, ir pietiekamas administratīvā pārkāpuma sastāva konstatēšanai personas darbībās, nevis pēc savas iniciatīvas vākt un piemeklēt papildus faktus, lai personas darbībās konstatētu administratīvo pārkāpumu.

[5.1] No Rīgas pašvaldības policijas Zemgales pārvaldes Sabiedriskās kārtības sargāšanas nodaļas inspektora Valsts amatpersona dienesta ziņojuma izriet, ka, veicot amata pienākumus, izmantojot operatīvo transportlīdzekli *Renault Trafic*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, plkst. 14:03 no Rīgas pašvaldības policijas Zemgales pārvaldes dežūrdaļas tika saņemta informācija ierasties /adrese/. Kā izsaukuma iemesls norādīts – kaimiņš no 101. dzīvokļa laužas durvīs. Ierodoties norādītajā adresē, policijas darbiniekus sagaidīja /pers. H/, kurš paskaidroja, ka kaimiņš no 101. dzīvokļa esot ar kājām spēris pa viņa dzīvokļa durvīm, kā arī iespējams sitis ar kualdu. Kaimiņš regulāri uzvedas neadekvāti, esot garīgi nelīdzsvarots. Apskatot dzīvokļa durvis, uz tām bija saredzami pēdu nospiedumi, bet citi bojājumi nebija redzami. Tā kā /pers. H/ norādīja uz materiālām pretenzijām pret kaimiņu, Rīgas pašvaldības policijas Zemgales pārvaldes dežūrdaļas dežurants informēja Valsts policijas iecirkni „Zemgale" par tām.

Dzīvokļa Nr. 101 durvis atvēra /pers. A/. Inspektors iepazīstināja sevi kā policijas darbinieku un izskaidroja ierašanās iemeslu. Kopš durvju atvēršanas brīža, /pers. A/ uzvedās neadekvāti, proti, skaļi bļaustījās un izmantoja lamu vārdus. Vairākkārtīgi /pers. A/tika izskaidrots, ka izmantot cieņu aizkarošus vārdus un lamu vārdus ir aizliegts, persona par to var tikt saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas APK 167. pantu. Uz brīdi /pers. A/ nomierinājās, taču atsāka neadekvāto uzvedību, izsakot frāzes, lai policijas darbinieki nemaz nedomājot iet viņa dzīvoklī, kaut nevienu brīdi netika izteikta nepieciešamība to darīt. Ar dežūrdaļas starpniecību uz adresi tika izsaukts Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests.

Sarunas laikā /pers. A/ paņēma cigareti, aizdedzināja to un demonstratīvi smēķēja savā dzīvoklī, bet, tā kā dzīvokļa durvis bija atvērtas, cigarešu dūmi nonāca kāpņutelpā. Inspektors vairākkārtīgi deva rīkojumu nodzēst cigareti, taču /pers. A/ to ignorēja, ņirgājās par teikto, sāka dejot, nesaprotami staigāt pa istabām, neskatoties uz policijas darbinieka lūgumiem palikt redzeslokā.

Tā kā /pers. A/ vairākkārtīgi ignorēja policijas darbinieka rīkojumus un viņa darbība varēja apdraudēt gan viņa, gan apkārtējo veselību un dzīvību, plkst. 14:33 viņš tika aizturēts par Latvijas APK 175. panta prasību neievērošanu. Ievērojot to, ka aizturēšanas laikā tika izrādīta fiziska pretošanās, plkst. 14:35 tika uzlikti rokudzelži. Tika sastādīts aizturēšanas protokols Nr. 2019/007935. Līdz Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta ierašanās brīdim, /pers. A/ turpināja būt agresīvi noskaņots, lamājās, mēģināja iespert policijas darbiniekiem.

Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests ieradās plkst. 14:39, kura darbinieki pieņēma lēmumu personu hospitalizēt uz Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centru, kur plkst. 15:45 tika noņemti rokudzelži, un policijas darbinieku palīdzība vairs nebija nepieciešama.

Par notikumu Rīgas domes lietvedības informācijas sistēmā reģistrēts ziņojums ar numuru RPZP-19-151-zi. Adresē izmantoti AXON BODY 2 Nr. 67730, Nr. 64579.

[5.2] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors virsleitnants /pers. M/ ziņojumā norādīja, ka viņa lietvedībā atrodas administratīvā pārkāpuma lieta EnŽ-1152 par to, ka /adrese/, 2019. gada 21. janvārī /pers. A/ ļaunprātīgi nepakļāvās pašvaldības policijas darbinieku likumīgajām prasībām.

No lietas materiāliem tika noskaidrots, ka persona atrodoties dzīvoklī smēķēja cigareti un dūmi pa durvīm plūda koplietošanas telpā, par ko vairākas reizes aizrādīja policijas darbinieki, jo par pārkāpumu ir paraudzēta administratīvā atbildība, tādējādi /pers. A/ ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieka likumīgajām prasībām.

Lietas materiāliem pievienots video ieraksts no policijas darbinieka kameras, kurā redzama notikuma vieta, /pers. A/, kurš stāv dzīvokļa durvīs, agresīvi noskaņoti runā, sāk smēķēt cigareti, no kuras dūmi nonāk kāpņutelpā. Policijas darbinieki vairākas reizes aizrāda, lai cigarete tiek nodzēsta, taču vīrietis nereaģē, un tiek brīdināts par nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgajām prasībām. Vīrietis turpina smēķēt, tiek aizturēts un nodots mediķiem.

Pārbaudes gaitā tika pieprasīta informācija no Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centra, kurā ir minēts, ka /pers. A/ ārstējas pie psihiatra kopš 1994. gada ar diagnozi – šizotipiski traucējumi. /pers. A/ sniedza paskaidrojumus, kurā nožēlo notikušo. Par Latvijas APK 175. panta pārkāpumu tika sastādīts protokols.

[5.3] Lietas materiālos atrodas /pers. A/ Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirknī sniegtie paskaidrojumi, kuros /pers. A/ norāda, ka 2019. gada 21. janvārī ap plkst. 14:00 pie durvīm piezvanīja pašvaldības policijas darbinieki, taču, par ko tika runāts un kā izvērtās konflikts, viņš neatceras, jo bija lietojis alkoholu. Atrodoties dzīvoklī tika aizsmēķēta cigarete, uz policijas darbiniekiem dūmi netika pūsti, tie vienkārši izplūda koplietošanas telpā. Policijas darbinieki aizrādīja, lai pārtraucot smēķēt, bet viņš uz to nereaģēja. Policijas darbinieki aizturēja /pers. A/ un nodeva

medicīnas darbiniekiem, kuri viņu nogādāja Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrā. Norāda, ka iepriekš ir ārstējies Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrā, ir otrās grupas invaliditāte, un nedrīkst lietot alkoholu savas slimības dēļ. Notikušo nožēlo, tādi gadījumi turpmāk neatgadīsies.

[5.4] Tiesa atzīst, ka policijas darbinieka liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tam pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieks ir sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (sk. *Administratīvās apgabaltiesas 2005. gada 3. decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1. punktu, 2005. gada 9. decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1 punktu)*. Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka nepastāv pamats neticēt policijas darbinieku ziņojumos norādītajiem apstākļiem, uz kuru pamata /pers. A/ sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, jo lietā nav konstatējamas tādas ziņas, kas būtu par pamatu uzskatīt, ka policijas darbinieki nebūtu objektīvi.

Tiesa atzīst, ka, izvērtējot lietā esošos faktiskos apstākļus, nekonstatē saprātīgas šaubas par /pers. A/ vainu Latvijas APK 175. pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

[6] Atbilstoši Latvijas APK 22. panta noteikumiem administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Saskaņā ar Latvijas APK 32. panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[6.1] Par Latvijas APK 175. pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu paredzēts naudas sods līdz divsimt astoņdesmit *euro* vai administratīvais arests uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm.

Latvijas APK 33. panta pirmās daļas 1. punkts noteic, ka atbildību par administratīvo pārkāpumu mīkstina, ja vainīgais vaļsirdīgi nožēlojis izdarīto. Ievērojot minēto, tiesa konstatē, ka lietā konstatējams atbildību mīkstinošs apstāklis - vainīgais vaļsirdīgi nožēlojis izdarīto.

Saskaņā ar Latvijas APK 34. pantu apstākļus, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu, tiesa nekonstatē.

[6.2] No Latvijas APK 175. panta sankcijas izriet, ka par pantā paredzēto nodarījumu tiesa var lemt alternatīvi piemērot naudas sodu vai administratīvo arestu. Tāpēc, lai izlemtu par piemērojamo sodu, tiesa atzīst, ka sodam jāatbilst Latvijas APK 22. panta noteikumiem.

Pie administratīvās atbildības saucamās personas personību raksturo tas, ka viņa faktiskā un deklarētā dzīvesvieta ir /adrese/, Rīgā, nesaņem ienākumus, izņemot pensiju 119 *euro* mēnesī, personu apgādībā nav, iepriekš administratīvi sodīts, noteikta otrās grupas invaliditāte šizotipisku traucējumu dēļ, ko apliecina 2019. gada 15. augustā izdotā invaliditātes apliecība Nr. 1439157 un valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" 2019. gada 15. maija izziņa Nr. 01-14/5136. Rīcībnespēja personai nav ierobežota, ziņu par nepieskaitāmību nav.

Izvērtējot personību raksturojošus apstākļus kopsakarā ar administratīvā pārkāpuma raksturu un izdarīšanas apstākļiem, tiesa uzskata, ka /pers. A/ piemērojams naudas sods 10 *euro* apmērā.

Tiesa uzskata, ka piemērotais administratīvais sods būs samērīgs par konkrēto pārkāpumu un netiks pazaudēta tā audzinošā un atturošā nozīme Latvijas APK 22. panta izpratnē, jo, kā jau spriedumā konstatēts, administratīvā soda mērķis ir ne vien sodīt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, bet arī audzināt un preventīvi brīdināt par jaunu pārkāpumu neizdarīšanu.

[7] Ievērojot visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ vaina par Latvijas APK 175. pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu ir pierādīta ar lietas materiālos esošajiem rakstveida pierādījumiem.

Ievērojot iepriekš minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 274., 275. un 289.[6] pantu, tiesa

nosprieda

atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un piemērot naudas sodu 10 *euro* (desmit *euro*, 00 centi) apmērā.

Naudas sods jānomaksā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no dienas, kad saņemts spriedums par naudas soda uzlikšanu.

Maksājuma rekvizīti, kuros veicama piespriestā naudas soda samaksa:

Saņēmējs: Valsts kase

Reģistrācijas nr. 90000050138

Konta Nr. LV34TREL1060191011100

Saņēmēja banka: Valsts kase

BIC kods TRELLV22

Maksājuma mērķis: naudas sods Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesai – lieta Nr. 168022219, /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Izskaidrot /pers. A/, ka naudas soda samaksu apliecinošs dokuments nekavējoties jāiesniedz tiesas kancelejā Daugavgrīvas ielā 58, Rīgā 109. kabinetā. Pretējā gadījumā, pēc izpildei noteiktā termiņa notecējuma, spriedums tiks nodots piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena 2019. gada 30. augusts.

Tiesnesis Viktors Makucevičs